

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1296/2013,

11. detsember 2013,

millega luuakse Euroopa Liidu tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programm (EaSI) ning muudetakse otsust nr 283/2010/EL, millega luuakse tööhõive elavdamise ja sotsiaalse kaasamise Euroopa mikrokrediidirahastu „Progress”

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 46 punkti d, artiklit 149, artikli 153 lõike 2 punkti a ja artikli 175 kolmandat lõiku,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Vastavalt komisjoni 29. juuni 2011. aasta teatisele „Euroopa 2020. aasta strateegia aluseks olev eelarve”, milles soovitatakse liidu rahastamisvahendite ratsionaliseerimist ja lihtsustamist ning nende suuremat keskendumist liidu lisaväärtusele ning mõjudele ja tulemustele, luuakse käesoleva määrusega Euroopa Liidu tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programm („programm”), et jätkata ja arendada meetmeid, mida võetakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele nr 1672/2006/EÜ ⁽⁴⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 492/2011 ⁽⁵⁾ komisjoni rakendusotsusele 2012/733/EU ⁽⁶⁾, ning Euroopa Parlamendi ja

nõukogu otsusele nr 283/2010/EL ⁽⁷⁾, millega loodi tööhõive elavdamise ja sotsiaalse kaasamise Euroopa mikrokrediidirahastu „Progress” („rahastu”).

(2) 17. juunil 2010. aastal kinnitas Euroopa Ülemkogu komisjoni ettepaneku strateegia „Euroopa 2020” tööhõive ning aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu kohta („strateegia Euroopa 2020”), milles nähakse ette viis peamist eesmärki (millest kolm käsitlevad tööhõivet, võitlust vaesuse ja sotsiaalse tõrjutusega ning haridust) ning seitse juhtalgatust, mis kujutab endast ühtset poliitikaraamistikku eelolevaks aastakümneks. Euroopa Ülemkogu pooldas asjakohaste liidu vahendite ja poliitikameetmete täielikku kasutuselevõttu, et toetada ühiste eesmärkide saavutamist, ja tegi liikmesriikidele ettepaneku tõhustada koordineeritud tegutsemist.

(3) Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 148 lõikele 4 võttis nõukogu 21. oktoobril 2010 vastu tööhõivepoliitika suunised, mis koos ELi toimimise lepingu artikli 121 kohaselt vastu võetud liikmesriikide ja liidu ulatuslike eeskirjadega majanduspoliitika kohta moodustavad strateegia „Euroopa 2020” integreeritud suunised. Käesolev programm peaks aitama kaasa strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide, eelkõige tööhõivesuunistes määratletud vaesuse vähendamise ja tööhõive alaste eesmärkide saavutamisele. Selleks peaks programm toetama juhtalgatuste elluviimist, pöörates erilist tähelepanu vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa tegevusprogrammile, uute oskuste ja töökohtade tegevuskavale ning noorte liikuvusele, aga ka noorte tööhõivepaketele.

(4) Strateegia „Euroopa 2020” juhtalgatus „Vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa tegevusprogramm” ja juhtalgatus „Innovaatiline liit” vaatlevad sotsiaalset innovatsiooni mõjuvõimsa vahendina käsitlemaks sotsiaalseid väljakutseid, mis tulenevad elanikkonna vananemisest, vaesusest, tööpuudusest, uutest töökorraldusviisidest ja elustiilidest ning kodanike ootustest sotsiaalse õigluse, hariduse ja tervishoiu suhtes. Programm peaks toetama meetmeid sotsiaalse innovatsiooni suurendamiseks, et vastata sotsiaalsetele vajadustele, mis on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise seisukohast täitmata või ebapiisavalt täidetud, edendades selleks kvaliteetse ja jätkusuutliku tööhõive kõrget taset, tagades piisava ja vaesust ennetava sotsiaalkaitse ning parandades töötingimusi ja haavatavate isikute juurdepääsu koolitusele, võttes nõuetekohaselt arvesse

⁽¹⁾ ELT C 143, 22.5.2012, lk 88.

⁽²⁾ ELT C 225, 27.7.2012, lk 167.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 21. novembri 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta otsus nr 1672/2006/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse tööhõive ja sotsiaalse solidaarsuse programm Progress (ELT L 315, 15.11.2006, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määrus (EL) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires (ELT L 141, 27.5.2011, lk 1).

⁽⁶⁾ Komisjoni 26. novembri 2012. aasta rakendusotsus 2012/733/EU, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 492/2011 seoses vabade töökohtade ja töötaotlejate vahendusega ning EURESi taasloomisega (ELT L 328, 28.11.2012, lk 21).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. märtsi 2010. aasta otsus nr 283/2010/EL, millega luuakse tööhõive elavdamise ja sotsiaalse kaasamise Euroopa mikrokrediidirahastu „Progress” (ELT L 87, 7.4.2010, lk 1).

- piirkondlike ja kohalike ametivõimude rolli. Programm peaks samuti soodustama riikidevahelisi partnerlusi ning avaliku, era- ja kolmanda sektori organisatsioonide vaheliste võrkude teket, samuti toetama nende kaasamist uute lähenemisviiside väljatöötamise ja rakendamisse, et leida lahendusi pakilistele sotsiaalsetele vajadustele ja probleemidele.
- (5) Eelkõige peaks programm aitama sotsiaalpoliitikaga eksperimenteerimise abil tuvastada, analüüsida ja laiendada uuenduslikke lahendusi ja nende praktilist rakendamist, et aidata vajaduse korral suurendada liikmesriikide tööturgude tõhusust ning edendada veelgi nende sotsiaalkaitse ja kaasamise poliitikat. Sotsiaalpoliitikaga eksperimenteerimine tähendab sotsiaalsete uuenduste projektipõhist katsetamist tööolukorras. See võimaldab koguda tõendeid sotsiaalsete uuenduste teostatavuse kohta. Edukaid ideid peaks olema võimalik laiemalt rakendada ja neid rahaliselt toetada nii Euroopa Sotsiaalfondist (ESF) kui ka muudest allikatest.
- (6) Avatud koordineerimise meetodit, mis on tööhõive- ja sotsiaalpoliitika vallas oma paindlikkust ja tulemuslikkust tõestanud, tuleks laialdaselt kasutada ja sellele peaks andma täiendavat toetust programmi kaudu toetatavatest meetmetest.
- (7) Euroopa sotsiaalselt jätkusuutliku ja keskkonnasäästliku arengu suunal edusammude tegemiseks on vaja prognoosida ja arendada uusi oskusi ja pädevusi, mis toob endaga kaasa tööstus- ja teenindussektori ümberkorraldamisega seonduvad muutused haridus-, tööturu- ja sotsiaalpoliitikas, mis omakorda loob paremad tingimused töökohade loomiseks ning tööhõive kvaliteedi ja töötingimuste parandamiseks. Programm peaks seetõttu aitama edendada kvaliteetsete ja jätkusuutlike nn roheliste, valgete ja IKT-töökohade loomist ning uute oskuste ja pädevuste prognoosimist ja arendamist uute kvaliteetsete ja jätkusuutlike töökohade jaoks, sidudes tööhõive- ja sotsiaalpoliitika tööstus- ja struktuuripoliitikaga, mille raames toetatakse üleminekut ressursitõhusale ja vähese CO₂-heitelga majandusele. Täpsemalt peaks programm toimima katalüsaatorina, et uurida avaliku sektori juhitavate roheliste ja sotsiaalsete investeeringute ning kohalike ja piirkondlike tööhõivealgauste potentsiaali luua uusi töökohti.
- (8) Kus see on asjakohane, tuleks programmi raames arvesse võtta tööpuudust, vaesust ja sotsiaalse tõrjutuse territoriaalset mõõdet, eeskätt suurenevast ebavõrdsusest piirkondades ja nende vahel, maapiirkondade ja linnade vahel ning linnades.
- (9) Siseturu sotsiaalset mõõdet on vaja tugevdada. Kuna töötajate õiguste tagamise abil on vaja suurendada usaldust siseturu ning teenuste vaba liikumise vastu, tuleb nii töötajatele kui ka ettevõtjatele tagada võrdväärne liikumisvabadus kogu liidus.
- (10) Kooskõlas strateegiaga „Euroopa 2020” peaks programm kasutama ühtset lähenemisviisi kvaliteetse ja jätkusuutliku tööhõive edendamisele ning sotsiaalse tõrjutuse ja vaesusega võitlemisele ja nende ennetamisele, võttes samas arvesse naiste ja meeste võrdõiguslikkust. Programmi rakendamist tuleks ratsionaliseerida ja lihtsustada eelkõige ühiste sätetega, mis hõlmavad muu hulgas üldeesmärke, seiret ja hindamiskorda. Programm peaks keskenduma selge liidu lisaväärtusega projektidele, sõltumata nende suuruselt. Halduskoormuse vähendamiseks tuleks programmi raames toetada võrgustike ja partnerluste loomist ja arendamist. Ühtlasi tuleks eelkõige liikuvuskavade rakendamisel rohkem kasutada lihtsustatud kuluvõimalusi (kindlasummaline rahastamine ja ühekordsed maksed), tagades samal ajal menetluste läbipaistvuse. Programm peaks olema liidu tasandil ühtne kontaktpunkt mikrorahastamise pakujatele, kes pakuvad rahastamist mikrorediidi ja sotsiaalse ettevõtluse jaoks, lihtsustavad juurdepääsu laenuvõimalustele ja pakuvad tehnilist abi.
- (11) Võttes arvesse programmi piiratud rahalisi vahendeid ja nende eelnevat jaotamist eri tegevussuundadele, tuleks rahastamisel eelistada selliste struktuuride arendamist, millel on selge mitmekordistav mõju, millest oleks kasu ka teistele tegevustele ja algatustele. Samuti tuleks võtta asjakohaseid meetmeid, et vältida võimalikku kattumist teiste fondide või programmidega, eelkõige Euroopa Sotsiaalfondiga, ja/või kahekordset rahastamist.
- (12) Liit peaks varustama end usaldusväärse analüütilise alusega, et toetada poliitika kujundamist tööhõive- ja sotsiaalvaldkonnas, pöörates erilist tähelepanu finants- ja majanduskriiside mõjule. Selline tõenduslik alus lisab riiklikele meetmetele väärtust, pakkudes liidu mõõdet ja võrdlust andmete kogumiseks ning statistiliste vahendite, meetodite ja ühiste näitajate väljatöötamiseks eesmärgiga saada täielik ülevaade olukorrast tööhõive, sotsiaalpoliitika ja töötingimuste valdkondades kogu liidu ulatuses ning tagades programmide ja poliitika tõhususe ja tulemuslikkuse kvaliteetse hindamise, et saavutada muu hulgas strateegia „Euroopa 2020” eesmärgid.

- (13) Liidul on ainulaadsed võimalused pakkuda platvormi liikmesriikidevahelisteks poliitikaalasteks kogemustevahetusteks ja vastastikuseks õppimiseks programmis osalevate riikide vahel tööhõive, sotsiaalkaitse, sotsiaalse kaasatuse ja sotsiaalse ettevõtluse valdkonnas. Teadmised teistes riikides rakendatud poliitikast ja selle tulemustest (sh kohalikul, piirkondlikul ja riiklikul tasandil läbi viidud sotsiaalpoliitikaga eksperimenteerimise abil saadud tulemustest) laiendavad võimaluste ulatust poliitikakujundajate jaoks, tingides seeläbi uusi poliitikaarenguid.
- (14) Liidu sotsiaalpoliitika keskmes on miinimumstandardite olemasolu ja töötingimuste pidev paranemine liidus. Liit etendab olulist rolli selle tagamisel, et õiguslikku raamistikku kohandatakse vastavalt arenevale töökorraldusele ning uutele tervishoiu ja ohutusega seotud ohtudele, võttes arvesse inimväärse töö ja aruka reguleerimise põhimõtteid. Liit etendab ka olulist rolli selliste meetmete rahastamisel, millega parandatakse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) ratifitseeritud konventsioonidest tulenevate tööõiguse reeglite ning töötajate õiguste kaitset käsitlevate liidu eeskirjade täitmist. Sellisteks meetmeteks on eelkõige teadlikkuse suurendamine, näiteks sotsiaalse märgise abil, teabe levitamine ja arutelude edendamine töötingimustega seotud raskete ülesannete ja poliitikaküsimuste alal, sealhulgas ka sotsiaalpartnerite ja muude sidusrühmade hulgas, ning töö- ja pereelu tasakaalu soodustavate meetmete edendamine, ennetusmeetmete algatamine ja ennetava tegevuskultuuri toetamine töötervishoiu ja -ohutuse valdkonnas.
- (15) Sotsiaalpartnerid ja kodanikuühiskonna organisatsioonid etendavad olulist rolli kvaliteetse tööhõive edendamisel ning sotsiaalse tõrjutuse ja vaesuse, aga ka tööpuuduse vastu võitlemisel. Seetõttu peaksid sotsiaalpartnerid ja kodanikuühiskonna organisatsioonid osalema vajaduse korral ka vastastikuse õppimise protsessis ning uute poliitikasuundade väljatöötamises, elluviimises ja levitamises. Komisjon peaks teavitama liidu sotsiaalpartnereid ja kodanikuühiskonna organisatsioone programmi rakendamise tulemustest ning korraldama nendega sellealaseid arvamuste vahetusi.
- (16) Liit on pühendunud üleilmastumise sotsiaalse mõõtmise tugevdamisele ja sotsiaalse dumpingu vastu võitlemisele, propageerides inimväärset tööd ja tööõiguse reegleid mitte üksnes programmis osalevates riikides, vaid ka rahvusvahelisel tasandil, kas kolmandate riikidega otsekohtumiste või kaudselt rahvusvaheliste organisatsioonidega tehtava koostöö kaudu. Seepärast on vaja arendada sobivaid suhteid programmis mitteosalevate kolmandate riikidega, et aidata kaasa programmi eesmärkide saavutamisele, võttes arvesse selliste riikide ja liidu vahelisi asjakohaseid kokkuleppeid. See võib hõlmata selliste kolmandate riikide esindajate osalemist vastastikust huvi pakkuvatel üritustel (näiteks konverentsid, töörühmad ja seminarid), mis toimuvad programmis osalevates riikides. Peale selle tuleks arendada koostööd asjaomaste rahvusvaheliste organisatsioonidega, eelkõige ILO ja muude asjaomaste ÜRO allasutuste, Euroopa Nõukogu ning Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooniga (OECD), et viia programm ellu nii, et võetaks arvesse selliste organisatsioonide rolli.
- (17) Kooskõlas ELi toimimise lepingu artiklitega 45 ja 46 kehtestatakse määruses (EL) nr 492/2011 sätteid, mille eesmärk on saavutada töötajate mittediskrimineeriv vaba liikumine, tagades tiheda koostöö liikmesriikide kesksete tööturuasutuste ja komisjoniga. EURES, mis on Euroopa tööturuasutuste võrgustik, peaks edendama tööturgude paremat toimimist, hõlbustades töötajate vabatahtlikku riikidevahelist piiriülest geograafilist liikuvust, tagades suurema läbipaistvuse tööturul, tagades vabade töökohade ja töötaotlejate vahenduse ning toetades tegevusi ametisse nimetamise, värbamis-, nõustamis- ja juhendamisteenusete valdkonnas riigi ja piiriülesel tasandil, aidates sellega kaasa strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide täitmisele. Liikmesriike tuleks julgustada integreerima EURESe teenused ühtsesse kontaktpunkti, kui see on asjakohane.
- (18) EURESe tegevusulatust tuleks laiendada, et lisada sellesse pärast toetustaotluste esitamise kutset sihipärase liikuvuskavade väljatöötamine ja toetamine liidu tasandil, et täita vabad kohad seal, kus tööturul on tuvastatud puudujääke. ELi toimimise lepingu artikli 47 kohaselt peaks see kava toetama noorte töötajate vabatahtliku liikuvuse hõlbustamist liidus. Sihipärased liikuvuskavad, nagu ettevalmistav tegevus „Sinu esimene EURESi töökoht”, peaksid muutma noorte jaoks lihtsamaks nii juurdepääsu töövõimalustele kui ka teises liikmesriigis tööle asumise, ergutades samal ajal tööandjaid looma töövõimalusi just noortele liikuvatele töötajatele. Sellegipoolest ei tohiks liit ja liikmesriigid loobuda liikuvuskavade tõttu noorte abistamisest töökoha leidmisel oma päritoluriigis.
- (19) EURESe piiriülesed partnerlused etendavad paljudel piiriladel olulist rolli tõelise Euroopa tööturu väljaarendamisel. EURESe piiriülesed partnerlused hõlmavad vähemalt kahte liikmesriiki või ühte liikmesriiki ja veel ühte osalevat riiki ning tänu sellele on need oma olemuselt selgelt horisontaalsed ja loovad liidu lisaväärtust. EURESe piiriülesed partnerlused tuleks seetõttu ka edaspidi toetada liidu horisontaalsete meetmetega, mida võib täiendada riiklike või ESFi vahenditega.

- (20) EURESe tegevuse hindamisel tuleks arvesse võtta nii kvalitatiivseid kui ka kvantitatiivseid näitajaid. Kuna teises liikmesriigis töökohale asumine tähendab ühes liikmesriigis töökohalt lahkumist, sõltuvalt pidevalt muutuvast tööturu olukorrast ja sellega seonduvatest liikuvuse mudelitest, ei tohiks hindamise käigus keskenduda üksnes konkreetsetes liikmesriikides töökohale asumistele või töökohalt lahkumistele, vaid esmajoones liidu tasandi koguarvudele. Lisaks tuleks meeles pidada, et nõustamine ei too alati kaasa mõõdetavat liikuvust või töö leidmist.
- (21) Strateegias „Euroopa 2020” ja eriti nõukogu otsusega 2010/707/EL⁽¹⁾ ette nähtud 7. suunises peetakse füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemist ja ettevõtlust aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu saavutamise olulisteks vahenditeks.
- (22) Juurdepääsu puudumine krediidile, omakapitalile või kvaasikapitalile on üks peamisi takistusi ettevõtete loomisele, eelkõige tööturult enim tõrjutud inimeste hulgas. Liidu ja liikmesriikide jõupingutusi selles valdkonnas on vaja tõhustada, et suurendada mikrorahastamist ja sellele juurdepääsu ning viia see vastavusse seda kõige enam vajavate isikute, s.o eelkõige töötute, naiste ja haavatavate isikute vajadustega, kes soovivad alustada või arendada mikroettevõtlust, sealhulgas füüsilisest isikust ettevõtjana, kuid kellel ei ole juurdepääsu krediidile. Lisaks sellele moodustava mikroettevõtte liidu uutest ettevõtetest enamiku. Seetõttu peaks olema võimalik pakkuda neile mikrokreediidi abil lisaväärtust ja võimaldada neil saavutada kiiresti konkreetseid tulemusi. Esimese sammuna moodustasid Euroopa Parlament ja nõukogu 2010. aastal rahastu. Liidu ja liikmesriigi tasandil avanevate mikrokreediidivõimaluste alast teavitustegevust tuleks tõhustada, et jõuda paremini nendeni, kes mikrorahastamist vajavad.
- (23) Mikrorahastamisel ning sotsiaalse ettevõtluse toetamisel peaks olema pikaajaline mõju ning see peaks jõudma potentsiaalsete toetusesaajateni. Nad peaksid aitama saavutada kvaliteetse ja jätkusuutliku tööhõive kõrge taseme ning andma tõi nii majanduspoliitikale kui ka kohaliku tasandi arengupoliitikale. Selleks et elujõuliste ettevõtete loomise võimalused oleksid võimalikult suured, peaks mikrorahastamist ja sotsiaalset ettevõtlust käsitlevate meetmetega kaasnema ka juhendamise- ja koolitusprogrammid ja kogu asjakohane teave, mida tuleks pidevalt ajakohastada ning mille peaks tegema kättesaadavaks vastutav rahastaja. Selleks on oluline pakkuda vajaduse korral piisavat rahastamist, nimelt ESFi kaudu.
- (24) Liidu noorel mikrokreediiditurul mikrorahastamise kättesaadavamaks muutmiseks on tarvis mikrorahastamise pakkujate ja eriti muul kujul kui pankadena tegutsevate mikrorahandusasutuste institutsioonilise suutlikkuse suurendamist kooskõlas 13. novembri 2007. aasta komisjoni teatisega „Euroopa algatus mikrokreediidi arendamiseks, et toetada majanduskasvu ja tööhõivet” ning komisjoni 25. juuli 2008. aasta aruandega naissoost uuendajate ja ettevõtluse edendamise kohta.
- (25) Sotsiaalne majandus ja sotsiaalne ettevõtlus moodustavad Euroopa pluralistliku sotsiaalturumajanduse lahutamatu osa ning etendavad olulist rolli Euroopa sotsiaalse konvergentsi suurendamisel. Need rajanevad sellistel põhimõtetel nagu solidaarsus ja vastutus, üksikisiku ja sotsiaalse eesmärgi ülimuslikkus kapitali suhtes, edendades sotsiaalset vastutust, sotsiaalset ühtekuuluvust ja sotsiaalset kaasatust. Sotsiaalsed ettevõtted võivad toimida sotsiaalsete muutuste mootorina, pakkudes uuenduslikke lahendusi, edendades kaasavat tööturgu ja kõikidele kättesaadavaid sotsiaalteenuseid. Sellega annavad nad väärtusliku panuse strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide täitmisel. Programm peaks sobivate vahendite kaudu parandama sotsiaalsete ettevõtete juurdepääsu erinevatele rahastamise liikidele, et vastata nende konkreetsetele finantsvajadustele kogu nende elutsükli jooksul.
- (26) Selleks et saada kasu selliste üksuste kogemustest nagu Euroopa Investeerimispanka grupp, peaks komisjon mikrorahastamist ja sotsiaalset ettevõtlust hõlmavaid meetmeid rakendama kaudselt, usaldades eelarve rakendamise seotud ülesanded sellistele üksustele vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL, Euratom) nr 966/2012⁽²⁾ („finantsmäärus”). Liidu ressursside kasutamise tagatakse rahvusvaheliste finantsorganisatsioonide ja teiste investorite eraldatavate vahendite sihipärane kasutamine, luuakse sünergia liikmesriikide ja liidu meetmete vahel, ühtlustatakse lähenemisi viise ja seega parandatakse rahaliste vahendite kättesaadavust ja mikrorahastamise suunamist eelkõige riskirühmadele ja noortele ning parandatakse mikroettevõtete, sealhulgas füüsilisest isikust ettevõtjate ja sotsiaalsete ettevõtete juurdepääsu rahastamisele. Liidu rahaline osalus aitab seega kaasa tärkava sotsiaalse ettevõtluse ja mikrorahastamisturu arengule liidus ning ergutab piiriülest tegevust. Liidu meetmed peaksid täiendama liikmesriikidepoolset rahastamisvahendite kasutamist mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse valdkonnas. Meetmete rakendamise eest vastutavad üksused peaksid tagama, et liidu meetmed loovad lisaväärtust ja vältima topeltrahastamist liidu vahenditest.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. oktoobri 2010. aasta otsus 2010/707/EL liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniste kohta (ELT L 308, 24.11.2010, lk 46).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

- (27) Kooskõlas strateegiaga „Euroopa 2020” peaks programm aitama lahendada noorte töötuse pakulist probleemi. Noortele tuleks seega anda tulevik ja väljavaade etendada olulist rolli Euroopa ühiskonna ja majanduse arendamisel, mis on kriisiaegadel eriti oluline.
- (28) Programm peaks ühtlasi juhtima tähelepanu väikeettevõtjate erilisele rollile ja tähtsusele seoses koolitamise, eksperditeadmiste ja traditsioonilise oskusteabega ning tagama noorte jaoks juurdepääsu mikrorahastamisele. Programm peaks ühtlasi lihtsustama parimate tavade vahetamist liikmesriikide ja programmis osalevate teiste riikide vahel kõigis neis valdkondades.
- (29) Programmi meetmete abil tuleks toetada liikmesriikide ja tööturu osaliste rakendamisalast tööd nõukogu 22. aprilli 2013. aasta soovitusel⁽¹⁾ rakendamisel, millega luuakse noortegarantii. Kõnealusel soovitusel sedastatakse, et kõik kuni 25-aastased noored peaksid saama hiljemalt nelja kuu möödudes töötuks jäämisest või formaalharidussüsteemist lahkumisest töö, haridustee jätkamise, õpipoisiõppe või praktika kvaliteetse pakkumise. Programm peaks lihtsustama parimate tavade vahetamist liikmesriikide ja programmis osalevate teiste riikide vahel selles valdkonnas.
- (30) Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artikli 3 lõike 3 ja ELi toimimise lepingu artikli 8 kohaselt on vaja tagada, et programmi kõikides tegevussuundades ja meetmetes edendatakse naiste ja meeste võrdõiguslikkust, sealhulgas soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise ja vajaduse korral erimeetmete abil, millega edendada naiste tööhõivet ja sotsiaalset kaasatust. ELi toimimise lepingu artikli 10 kohaselt peaks programm tagama, et selle prioriteetide rakendamine toetab võitlust diskrimineerimisega soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puuete, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel.
- (31) Programm „Progress” aastateks 2007–2013 sisaldas osi „Mittediskrimineerimine ja mitmekesisus” ning „Sooline võrdõiguslikkus”, mida tuleb õiguste, võrdõiguslikkuse ja kodakondsuse programmi (2014–2020) raames jätkata ja edasi arendada. On siiski väga tähtis keskenduda kõikides programmi raames tehtavates asjaomastes algatustes ja võetavates meetmetes jätkuvalt meeste ja naiste võrdõiguslikkuse ja mittediskrimineerimise küsimustele, eeskätt püüda parandada naiste osalust tööturul ja töötin-gimusi ning edendada töö- ja eraelu paremat tasakaalustamist.
- (32) ELi toimimise lepingu artikli 9 ning strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide kohaselt peaks programm aitama kaasa kvaliteetse ja jätkusuutliku tööhõive kõrge taseme tagamisele, piisava sotsiaalkaitse kindlustamisele, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemisele ning peaks võtma arvesse nõudeid, mis seonduvad inimese tervise kaitse kõrge taseme tagamisega.
- (33) Programm peaks täiendama liidu muid programme, ehkki nentides, et iga vahendit tuleks rakendada vastavalt selle jaoks ette nähtud erimenetlusele. Seega ei tohiks tekkida võimalust, et samu rahastamiskõlblikke kulusid rahastatakse kaks korda. Liidu rahastamise lisaväärtuse ja olulise mõju saavutamiseks tuleks arendada programmi tihedat koostööd liidu muude programmide ja struktuurifondidega, eelkõige ESFi ja noorte tööhõive algatusega. Programm peaks täiendama liidu muid programme ja algatusi, milles keskendutakse noorte töötuse vastu võitlemisele.
- (34) Programmi tuleks rakendada nii, et lihtsustada iga liikmesriigi pädeva(te) asutus(t)e osalemist programmi eesmärkide täitmisel.
- (35) Et tagada tõhusam suhtlus laiema üldsusega ja komisjoni algatusel ette võetud teavitusmeetmete suurem sünergia, peaksid käesoleva määruse alusel teabevahetuseks ja teavitamiseks eraldatud vahendid aitama kaasa ka liidu poliitilistest prioriteetidest teavitamisele ja nende kohta teabe jagamisele, kui need on seotud käesoleva määruse üldiste eesmärkidega.
- (36) Käesoleva määrusega kehtestatakse kogu programmi kehtivusajaks ette rahastamispakett, mis on Euroopa Parlamendile ja nõukogule iga-aastase eelarvemenetluse käigus peamiseks juhiseks Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 2. detsembriks 2013. (eelarvedistsipliini, eelarvealast koostööd ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe)⁽²⁾ punkti 17 tähenduses.
- (37) Liidu finantshuvid peaksid olema kogu kulutsükli jooksul kaitstud proportsionaalsete meetmetega, mis hõlmavad eeskirjade eiramist, avastamist ja uurimist, kaotatud, alusetult makstud või vääralt kasutatud vahendite tagasi-nõudmist ja vajaduse korral karistusi vastavalt finants-määrusele.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. aprilli 2013. aasta soovitus noortegarantii loomise kohta (ELT C 120, 26.4.2013, lk 1).

⁽²⁾ ELT C 373, 20.12.2013, lk 1

(38) Selle tagamiseks, et programm suudaks piisavalt paindlikult reageerida kogu kestuse jooksul muutuvatele vajadustele ja asjaomastele poliitilistele prioriteetidele, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte vahendite ümberjaotamiseks programmi eri tegevussuundade vahel ja tegevussuundade konkreetsetele valdkondadele. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

(39) Selleks et tagada ühetaolised tingimused käesoleva määruse rakendamiseks, tuleks komisjonile anda rakendamise volitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽¹⁾.

(40) Kuna käesoleva määruse eesmärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga on selle ulatuse ja toime tõttu neid parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimise

1. Käesoleva määrusega luuakse Euroopa Liidu tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programm („programm“), mille eesmärk on aidata kaasa strateegia „Euroopa 2020“, selle peamiste eesmärkide, koostsuuniste ja juhtalgatuste rakendamisele, andes rahalist toetust liidu eesmärkidele kvaliteetse ja jätkusuutliku tööhõive kõrge taseme edendamisel, piisava ja inimväärse sotsiaalkaitse tagamisel, sotsiaalse tõrjutuse ja vaesuse vastu võitlemisel ning töötingimuste parandamisel.

2. Programm kestab alates 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2020.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „sotsiaalne ettevõte” – ettevõte, sõltumata õiguslikust vormist,

a) mille peaesmärk põhikirja või muude juriidiliste dokumentide kohaselt ei ole mitte kasumi teenimine omanikele, liikmetele ja osanikele, vaid mõõdetava positiivse sotsiaalse mõju saavutamine, ja mille käigus ettevõte:

i) osutab teenuseid või pakub tooteid, mis annavad sotsiaalset kasu ja/või

ii) kasutab toodete valmistamise või teenuste osutamise viisi, mis kajastab tema sotsiaalset eesmärki;

b) mis kasutab oma kasumit esmajoones oma peaesmärgi saavutamiseks ning on kehtestanud eelnevalt kindlaks määratud menetlused ja eeskirjad kasumi osanikele ja omanikele jagamiseks, mis tagavad, et kasumi mis tahes jaotamine ei takista peaesmärgi saavutamist;

c) mida juhitakse ettevõtlikul, vastutustundlikul ja läbi-
paistval moel, eelkõige kaasates töötajaid, kliente ja sidusrühmi, keda tema äritegevus mõjutab;

2) „mikrokrediit” – laen summas kuni 25 000 eurot;

3) „mikroettevõte” – ettevõte, sealhulgas füüsilisest isikust ettevõtja, kes annab tööd vähem kui 10 inimesele, ja mille aastakäive või aasta bilansimaht ei ületa 2 miljonit eurot vastavalt komisjoni soovitusel 2003/361/EÜ⁽²⁾;

4) „mikrorahastamine” – rahastamine, mis hõlmab garantiisid, mikrokrediiti, omakapitali ja kvaasikapitali vahendeid, mida antakse isikutele ja mikroettevõtetele, kellel on raskusi laenu saamisega;

5) „sotsiaalne innovatsioon” – innovatsioon, mis on sotsiaalne nii oma olemuse kui ka oma vahendite poolest, eelkõige innovatsioon, mis seisneb spetsiifiliselt selliste uute ideede (toodete, teenuste ja mudelite) arendamises ja elluviimises, mis samaaegselt vastavad sotsiaalsetele vajadustele ja loovad uusi sotsiaalseid suhteid või koostööd, olles seeläbi ühiskonnale kasulik ja suurendades ühiskonna tegutsemisvõimet;

⁽²⁾ Komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ mikroettevõtete ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete määratluse kohta (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36).

- 6) „sotsiaalpoliitikaga eksperimenteerimine” – poliitikameetmed, mis pakuvad sotsiaalsetele vajadustele innovatiivseid lahendusi ning seda tingimustel, mis võimaldavad nende mõju mõõta, enne kui neid korraldatakse laiemas mastaabis, juhul kui tulemused osutuvad veenvateks.

Artikkel 3

Programmi struktuur

1. Programm koosneb kolmest alljärgnevast üksteist täiendavast tegevussuunast:

- a) programmi „Progress” tegevussuund, mis toetab artiklis 1 ja asjakohases liidu õiguses osutatud liidu meetmete ja poliitika väljatöötamist, rakendamist, seiret ja hindamist ning mis edendab tõenditepõhist poliitika kujundamist, sotsiaalset innovatsiooni ja sotsiaalset progressi, kaasates sotsiaalpartnereid, kodanikuühiskonna organisatsioone ning avalik- ja eraõiguslikke asutusi;
- b) EURESe tegevussuund, mis toetab EURESe elluviidavaid tegevusi, nimelt EMP riikide ja Šveitsi Konföderatsiooni poolt koos sotsiaalpartnerite, teiste tööturuteenuste pakkujate ja teiste huvitatud isikutega määratud eriteenuseid, et arendada teabe vahetamist ja levitamist ning teisi koostöö vorme, nagu piiriüleised partnerlused, et õiglaselt edendada töötajate vabatahtlikku geograafilist liikuvust ning aidata saavutada kvaliteetse ja jätkusuutliku tööhõive kõrget taset;
- c) mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse tegevussuund, mis parandab vastavalt artiklile 26 juriidiliste ja füüsiliste isikute juurdepääsu rahastamisele ja suurendab selle kättesaadavust.

2. Käesolevas jaotises sätestatud üldsätteid kohaldatakse lisaks II jaotise erisätetele kõigi kolme lõike 1 punktides a, b ja c osutatud tegevussuuna suhtes.

Artikkel 4

Programmi üldised eesmärgid

1. Programmiga tahetakse saavutada järgmised üldised eesmärgid:

- a) tugevdada kõikide tasandite poliitikakujundajate vastutustunnet ning võtta nii liidu kui ka liikmesriikide tasandil konkreetseid, kooskõlastatud ja innovatiivseid meetmeid seoses liidu eesmärkidega artiklis 1 osutatud valdkondades, tehes tihedat koostööd sotsiaalpartnerite ning kodanikuühiskonna organisatsioonide ning era- ja avalik-õiguslike asutustega;
- b) toetada piisavate, juurdepääsetavate ja tõhusate sotsiaalkaitse süsteemide ja tööturgude arengut ning aidata kaasa poliitika reformile artiklis 1 osutatud valdkondades, edendades

eelkõige inimväärset tööd ja töötingimusi, töötervishoiu ja -ohutuse alast ennetuskultuuri, töö- ja eraelu paremat tasakaalustamist, head juhtimistava sotsiaalsete eesmärkide, kaasa arvatud konvergensti puhul ning vastastikku õppimist ja sotsiaalset innovatsiooni;

- c) tagada liidu õiguse tulemuslik kohaldamine artiklis 1 osutatud valdkondades ning vajaduse korral aidata kaasa liidu õiguse ajakohastamisele kooskõlas inimväärse töö põhimõtetega ning aruka reguleerimise põhimõtteid arvesse võttes;

- d) õiglaselt edendada töötajate vabatahtlikku geograafilist liikuvust ning suurendada tööhõive võimalusi, arendades liidu kvaliteetseid ja kaasavaid tööturge, mis on avatud ja kõigile juurdepääsetavad, järgides samal ajal kogu liidus töötajate õigusi, sealhulgas liikumisvabadust;

- e) edendada tööhõivet ja sotsiaalset kaasatust, parandades mikroettevõtet asutada soovivate haavatavate isikute ning olemasolevate mikroettevõtete juurdepääsu mikrorahastamisele ja selle kättesaadavust nende jaoks ning parandades sotsiaalsete ettevõtete juurdepääsu rahastamisvahenditele.

2. Nende eesmärkide poole püüeldes püüab programm kõikides oma tegevussuundades ja meetmetes:

- a) pöörata erilist tähelepanu haavatavatele rühmadele, nagu noored;

- b) edendada naiste ja meeste võrdõiguslikkust, sealhulgas soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise ning vajaduse korral soolist võrdõiguslikkust arvestava eelarvestamise abil;

- c) võidelda diskrimineerimisega soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puuete, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel;

- d) edendada liidu poliitika ja tegevuste määratlemisel ja rakendamisel kvaliteetse ja jätkusuutliku tööhõive kõrget taset, tagada piisav ja inimväärne sotsiaalkaitse ning võidelda pikaajalise töötuse, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu.

Artikkel 5

Eelarve

1. Programmi rakendamise rahastamispakett on 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2020 919 469 000 eurot jooksev-hindades.

2. Artikli 3 lõikes 1 sätestatud tegevussuundadele eraldatavate vahendite soovituslikud protsendimäärad on järgmised:

- a) programmi „Progress” tegevussuunale 61 %;

- b) EURESe tegevussuunale 18 %;
- c) mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse tegevussuunale 21 %.

3. Komisjon võib kasutada kuni 2 % lõikes 1 osutatud rahastamispaketist selliste tegevuskulude rahastamiseks, millega toetatakse programmi rakendamist.

4. Komisjon võib kasutada lõikes 1 osutatud rahastamispaketti tehnilise ja/või halduslase abi rahastamiseks, eelkõige auditeerimiskulude, tõlketeenuse sisseostmise, ekspertide kohtumiste ning nii komisjonile kui ka toetusesaajatele kasulike teabevahetus- ja teavitamistegevuse jaoks.

5. Iga-aastased eraldised määratakse Euroopa Parlament ja nõukogu poolt kindlaks vastavalt mitmeaastases finantsraamistikus sätestatud piirmääradele.

Artikkel 6

Ühismeetmed

Programmi kohaselt rahastamiskõlblikke meetmeid võib rakendada koos teiste liidu vahenditega tingimusel, et sellised meetmed vastavad nii programmi kui ka teiste asjaomaste vahendite eesmärkidele.

Artikkel 7

Järjepidevus ja vastastikune täiendavus

1. Komisjon tagab koostöös liikmesriikidega, et programmi kohaselt elluviidavad meetmed on järjepidevad ja vastastikku täiendavad muude liidu meetmetega, nagu Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid (ESIFid), mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1303/2013⁽¹⁾ sätestatud ühises strateegilises raamistikus ja eelkõige ESFi raames võetavate meetmetega.

2. Programm täiendab muid liidu programme, ilma et see piiraks kõnealuste programmide erimenetluste kohaldamist. Samu rahastamiskõlblikke kulusid kahekordselt ei rahastata, lisaks arendatakse välja programmi tihe koostoime liidu muude programmide ja ESIFitega, eelkõige ESFIGa.

3. Programmi toetatavad meetmed peavad olema kooskõlas liidu ja siseriiklike õigusnormidega, sh riigiabi eeskirjadega, ning ILO põhikonventsioonidega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembriks 2013. määruses (EL) nr 1303/2013, millega nähakse ette ühised sätted, mis reguleerivad ühise strateegilise raamistikuga hõlmatud Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ja Euroopa Kalandus- ja Merendusfondi, ja üldised sätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta (Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 320).

4. Järjepidevus ja vastastikune täiendavus tagatakse ka kohalike ja piirkondlike asutuste tiheda kaasamisega.

Artikkel 8

Koostöö asjaomaste asutustega

Komisjon loob vajalikud sidemed tööhõivekomiteega, sotsiaalkaitsekomiteega, tööohutuse ja töötervishoiu nõuandekomiteega, töösuhete eest vastutavate peadirektorite tööühmaga ning töötajate vaba liikumise nõuandekomiteega, et tagada nende korrapärane ja asjakohane teavitamine programmi rakendamise käigust. Komisjon teavitab ka muid programmiga seotud poliitikavaldkondade, vahendite ja meetmetega tegelevaid komiteesid.

Artikkel 9

Tulemuste levitamine ja teavitamine

1. Komisjon teavitab liidu sidusrühmi, sealhulgas sotsiaalpartnereid ja kodanikuühiskonna organisatsioone programmi rakendamise tulemustest ning korraldab nendega sellealaseid arvamuste vahetusi.

2. Programmi raames rakendatud meetmete tulemustest teavitatakse Euroopa Parlamenti, nõukogu, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteed ning Regioonide Komiteed, aga ka sotsiaalpartnereid ja üldsust ning neid tulemusi levitatakse korrapäraselt ja sobival viisil, et maksimeerida nende mõju, jätkusuutlikkust ja liidu lisaväärtust.

3. Teavitusmeetmed aitavad kaasa ka liidu poliitilistest prioriteetidest teavitamisele ja nende kohta teabe jagamisele, kui need on seotud käesoleva määruse üldiste eesmärkidega.

Artikkel 10

Finantssätted

1. Komisjon haldab programmi kooskõlas finantsmäärusega.

2. Toetuslepingus täpsustatakse, kui suur osa liidu rahalisest toetusest põhineb tegelike rahastamiskõlblike kulude tagasimaksmisel ja kui suur osa põhineb kindlasummalistel toetustel, ühikukuludel või ühekordsetel maksetel.

Artikkel 11

Liidu finantshuve kaitse

1. Komisjon võtab asjakohaseid ennetusmeetmeid tagamaks, et käesoleva programmi alusel rahastatavate meetmete rakendamisel kaitstakse liidu finantshuve tõhusa kontrollimisega kelmuste, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse vastu, ning rikkumiste avastamise korral nõutakse tagasialusetult makstud summad (peamiselt tasaarvelduse kaudu), asjakohasel

juhul aga tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistustega kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 325, nõukogu määrusega (EÜ, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ ja finantsmäärusega.

2. Komisjonil või tema esindajatel ja kontrollikojal on õigus auditeerida nii dokumentide põhjal kui ka kohapeal kõiki toetusajajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, kes on programmi alusel saanud liidu rahalisi vahendeid.

3. Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib teostada juurdlust, sealhulgas kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁾ ning nõukogu määruse (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ⁽³⁾ sätetele ja menetlustele, et teha kindlaks, kas toetuslepingu, toetuse andmise otsuse või käesoleva programmi alusel rahastatud lepinguga seoses on esinenud kelmust, korrupsiooni või muud liidu finantshuve mõjutavat ebaseaduslikku tegevust.

4. Ilma et see piiraks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, sisaldavad käesoleva programmi rakendamisest tulenevad lepingud, toetuslepingud ja toetuse määramise otsused sätteid, millega antakse komisjonile, kontrollikojale ja OLAFile sõnaselgelt volitused viia oma vastava pädevuse piires läbi kõnealustes lõigetes osutatud auditeerimist ja juurdlust.

Artikkel 12

Seire

Programmi korrapäraseks seireks ning selle poliitika ja rahastamisprioriteetide vajalikuks kohandamiseks koostab komisjon esmase kvalitatiivse ja kvantitatiivse seirearuande, mis hõlmab esimest aastat ning millele järgnevad kolm järgmist kaheaastast perioodi hõlmavat seirearuannet ning edastab need Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Aruanded edastatakse teavitamise eesmärgil ka Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele. Seirearuanded hõlmavad programmi tulemusi ning seda, kuivõrd on programmi tegevuste raames kohaldatud meeste ja naiste võrdõiguslikkuse ja selle süvalaiendamise põhimõtet ning kuidas on käsitletud mittediskrimineerimise küsimusi, sh juurdepääsetavust. Programmi läbipaistvuse suurendamiseks kõnealused seirearuanded avalikustatakse.

Artikkel 13

Hindamine

1. Programmi vahehindamine tehakse 2017. aasta 1. juuliks, et mõõta kvalitatiivselt ja kvantitatiivselt programmi eesmärkide täitmisel tehtud edusamme, käsitleda sotsiaalset keskkonda

⁽¹⁾ Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuve kaitse kohta (EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusti ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

liidus ning liidu õigusaktidega sisse viidud mis tahes suuremaid muudatusi, määrata kindlaks, kas programmi vahendeid on kasutatud tõhusalt, ja hinnata liidu loodud lisaväärtust. Vahehindamise tulemused esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

2. Kui vastavalt käesoleva artikli lõikes 1 osutatud hindamisest või otsuse nr 1672/2006/EÜ artikli 19 või otsuse nr 283/2010/EL artikli 9 alusel läbiviidud hindamisest ilmneb, et programmis esineb suuri puudujääke, esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule vajaduse korral programmi asjakohaseid muutmissetepanekuid sisaldava ettepaneku, milles võetakse arvesse hindamise tulemusi.

3. Enne kui komisjon esitab ettepaneku programmi jätkamiseks pärast 2020. aastat, esitab ta Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele hinnangu aastatel 2014–2020 rakendatud programmi sisuliste tugevate ja nõrkade külgede kohta.

4. 31. detsembriks 2022 teeb komisjon järeldamise, mõõtes programmi mõju ja liidu loodud lisaväärtust, ning edastab selle hindamise aruande Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele. Aruanne avalikustatakse.

II JAOTIS

PROGRAMMI TEGEVUSSUUNDADEGA SEOTUD ERISÄTTED

I PEATÜKK

Programmi „Progress” tegevussuund

Artikkel 14

Valdkonnad ja rahastamine

1. Programmi „Progress” tegevussuuna raames toetatakse meetmeid ühes või mitmes punktides a, b ja c loetletud valdkonnas. Kogu programmiperioodi vältel järgitakse artikli 5 lõike 2 punktis a ette nähtud eraldise soovituslikul jaotamisel eri valdkondade vahel järgmist soovituslikku minimaalset protsentuaalset jaotust:

- a) tööhõive, eriti võitluseks noorte töötuse vastu: 20 %;
- b) sotsiaalkaitse, sotsiaalne kaasatus ning vaesuse vähendamine ja ennetamine: 50 %;
- c) töötõingimused: 10 %.

Ülejäänud summa jaotatakse punktides a, b ja c osutatud valdkondade vahel või määratakse ühele neist või nende kombinatsioonile.

2. Programmi „Progress” tegevussuuna üldisest eraldisest ning selle erinevates valdkondades eraldatakse 15–20 % sotsiaalseksperimenteerimise kui uuenduslike lahenduste testimise ja hindamise meetodi edendamisele eesmärgiga suurendada lahenduste hulka.

Artikkel 15

Erieesmärgid

Lisaks artiklis 4 sätestatud üldeesmärkidele on programmi „Progress” tegevussuunal järgmised erieesmärgid:

- a) töötada välja ja levitada kõrgetasemelisi võrreldavaid analüütilisi teadmisi tagamaks, et liidu poliitika artiklis 1 osutatud valdkondades põhineb usaldusväärset tõendusmaterjalil ja vastab eri liikmesriikide ja teiste programmis osalevate riikide vajadustele, väljakutsetele ja tingimustele;
- b) hõlbustada tulemuslikku ja kaasavat teabe jagamist, vastastikust õppimist ja dialoogi liidu poliitika kohta artiklis 1 osutatud valdkondades liidu, liikmesriikide ja rahvusvahelisel tasandil, et osutada liikmesriikidele ja teistele programmis osalevatele riikidele abi nende poliitika väljatöötamisel ja liikmesriikidele abi liidu õiguse rakendamisel;
- c) anda rahalist toetust sotsiaal- ja tööturupoliitika uuenduste katsetamiseks ja vajaduse korral selleks, et suurendada peamiste osalejate suutlikkust sotsiaalpoliitikaga eksperimenteerimise kavandamiseks ja rakendamiseks ning et muuta vastavad teadmised ja kogemused kättesaadavaks;
- d) anda liidu ja liikmesriikide organisatsioonidele rahalist toetust nende suutlikkuse suurendamiseks, et arendada, edendada ja toetada artiklis 1 ja asjaomases liidu õigusosutatud liidu meetmete ja poliitikate rakendamist.

Artikkel 16

Meetmete liigid

Programmi „Progress” tegevussuuna raames võib rahastada järgmist liiki meetmeid.

1. Analüütilised meetmed:

- a) andmete ja statistika kogumine, võttes arvesse nii kvalitatiivseid kui ka kvantitatiivseid kriteeriume, ning ühiste meetodite, liigituste, mikrosimulatsioonide, näitajate ja võrdlusaluste väljatöötamine, asjakohasel juhul soo ja vanuserühmade kaupa;

b) küsitlused, uuringud, analüüsid ja aruanded, sealhulgas ekspertide võrgustike rahastamise ning valdkondlike ekspertideadmiste arendamise kaudu;

c) kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed hindamised ja mõjuhindangud, mida teevad nii avalik- kui ka eraõiguslikud asutused;

d) liidu õiguse ülevõtmise ja kohaldamise jälgimine ja hindamine;

e) sotsiaalpoliitikaga eksperimenteerimise kui uuenduslike lahenduste katsetamise ja hindamise meetodi ettevalmistamine ja rakendamine eesmärgiga suurendada lahenduste hulka;

f) nende analüütiliste meetmete tulemuste levitamine.

2. Vastastikuse õppimise, teadlikkuse ja levitamise seonduvad meetmed:

a) heade tavade, uuenduslike lähenemisviiside ja kogemuste, vastastikuse eksperdi hinnangute, võrdlusuuringute ja vastastikuse õppe vahetamine ja levitamine Euroopa tasandil;

b) nõukogu eesistujariigi üritused, konverentsid ja seminarid;

c) õigusala ja poliitika valdkonna töötajate koolitamine;

d) suuniste, aruannete ja koolitusmaterjali koostamine ja avaldamine ning programmi raames toetatavate algustega seotud teabevahetuse, teavitamise ja meediakajastuse alased meetmed;

e) teabevahetus ja teavitamine;

f) infosüsteemide arendamine ja haldamine, et vahetada ja levitada teavet liidu poliitika ja õigusaktide ning tööturu kohta.

3. Järgmised toetused:

a) nende oluliste liidu tasandi võrgustike tegevuskulud, mille tegevus on seotud programmi „Progress” tegevussuuna eesmärkidega ja aitab kaasa nende eesmärkide saavutamisele;

b) liikmesriikide määratud ametiasutuste ja geograafilise liikuvuse edendamise eest vastutavate eriasutuste ning mikrokreidi pakkujate suutlikkuse suurendamine;

c) riigiametnike tööühmade korraldamine liidu õiguse rakendamise jälgimiseks;

- d) erialaasutuste ja muude asjaomaste sidusrühmade, riiklike, piirkondlike ja kohalike omavalitsuste ja tööturuasutuste võrgustikuna tegutsemine ja koostöö Euroopa tasandil;
- e) Euroopa tasandi vaatluskeskuste, sh peamiste valdkondade rahastamine;
- f) töötajate vahetamine riikide asutuste vahel.

Artikkel 17

Liidu kaasrahastamine

Kui programmi „Progress” tegevussuuna alla kuuluvaid meetmeid rahastatakse pärast toetustaotluste esitamist, võivad nad saada liidu kaasrahastamist, mis ei tohi üldjuhul ületada 80 % rahastamiskõlblikest kogukuludest. Rahalist toetust, mis ületab eelnimetatud piirmäära, antakse ainult piisavalt põhjendatud erandjuhtudel.

Artikkel 18

Osalemine

1. Programmi „Progress” tegevussuund on osalemiseks avatud:
 - a) liikmesriikidele;
 - b) EMP riikidele vastavalt EMP lepingule ja EFTA liikmesriikidele;
 - c) kandidaatriikidele ning potentsiaalsetele kandidaatidele vastavalt üldistele põhimõtetele ja tingimustele, mis on sätestatud nendega sõlmitud raamlepingutes nende osalemise kohta liidu programmides.
2. Programmi „Progress” tegevussuund on avatud kõikidele avalik- ja/või eraõiguslikele asutustele, osalejatele ja institutsioonidele ning eelkõige:
 - a) riiklikele, piirkondlikele ja kohalikele asutustele;
 - b) tööturuasutustele;
 - c) liidu õigusega ette nähtud eriasutustele;
 - d) sotsiaalpartneritele;
 - e) valitsusvälistele organisatsioonidele;
 - f) kõrgkoolidele ja uurimisasutustele;
 - g) hindamiskspertidele ja mõjuhindamise ekspertidele;
 - h) riikide statistikaametitele;
 - i) meediale.

3. Komisjon võib teha koostööd rahvusvaheliste organisatsioonidega, eelkõige Euroopa Nõukogu, OECD, ILO ja muude ÜRO allasutuste ning Maailmapangaga.

4. Komisjon võib teha koostööd ka programmis mitteosalevate kolmandate riikidega. Selliste kolmandate riikide esindajad võivad osaleda vastastikust huvi pakkuvatel üritustel (näiteks konverentsid, töörühmad ja seminarid), mis toimuvad programmis osalevates riikides, ja nende osalemise kulud võib katta programmi vahenditest.

II PEATÜKK

EURESe tegevussuund

Artikkel 19

Valdkonnad ja rahastamine

EURESe tegevussuuna raames toetatakse meetmeid ühes või mitmes punktides a, b ja c loetletud valdkonnas. Kogu programmi perioodi vältel järgitakse artikli 5 lõike 2 punktis b ettenähtud eraldise soovituslikul jaotamisel valdkondade vahel järgmist minimaalset protsentuaalset jaotust:

- a) vabade töökohtade, töötaotluste ja nendega seonduva teabe läbipaistvus töötajate ja tööandjate jaoks: 32 %;
- b) teenuste väljatöötamine töötajate värbamiseks ja nende ametisse nimetamiseks vabade töökohtade ja töötaotlejate vahenduse kaudu liidu tasandil, eelkõige sihipäraste liikuvuskavade väljatöötamine: 30 %;
- c) piiriülesed partnerlused: 18 %.

Ülejäänud summa jaotatakse punktides a, b ja c osutatud valdkondade vahel või määratakse ühele neist või nende kombinatsioonile.

Artikkel 20

Erieesmärgid

Lisaks artiklis 4 sätestatud üldeesmärkidele on EURESe tegevussuunal järgmised erieesmärgid:

- a) tagada, et vabad töökohad, töötaotlemine ja vastav teave ja nõustamine ning nendega seonduv teave, näiteks teave elu- ja töötingimuste kohta, muudetakse vastavalt potentsiaalsete töötajate ja tööandjate jaoks läbipaistvaks. See saavutatakse teabe vahendamise ja levitamise kaudu riikidevahelisel, piirkondadevahelisel ja piiriülesel tasandil, kasutades vabade töökohtade ja töötaotluste jaoks standardseid koostalituvõime vorme, aga ka muude sobivate vahendite kaudu, nagu individuaalne nõustamine ja juhendamine, mida pakutakse eelkõige madala kvalifikatsiooniga töötajatele;

- b) toetada EURESe teenuste pakkumist töötajate värbamiseks ja nende kvaliteetsetele ja jätkusuutlikele töökohtadele nimetamiseks vabade töökohtade ja töötaotluste vahendamise kaudu; toetus EURESe teenustele laieneb ametisse nimetamise eri etappidele alates värbamiseelsest ettevalmistusest kuni ametisse nimetamise järgse abini eesmärgiga tagada taotleja edukas integreerumine tööturul; sellised tugiteenused võivad hõlmata sihipäraseid liikuvuskavasid, et täita vabu töökohti teatavas sektoris, teataval kutsealal, teatavas riigis või riikide rühmas või teatavate töötajate rühmade puhul, nagu liikuda soovivad noored, kui on tuvastatud selge majanduslik vajadus.

Artikkel 21

Meetmete liigid

EURESe tegevussuuna raames võib rahastada meetmeid, millega edendatakse õiglaselt isikute vabatahtlikku liikuvust liidus ning kaotatakse liikuvust takistavad tõkked, eelkõige:

- a) EURESe piiriüleste partnerluste arendamine ja tegevus, kui seda taotlevad piirialade eest territoriaalselt vastutavad asutused;
- b) teabe, nõustamis-, värbamis- ja ametisse nimetamise teenuste pakkumine piiriülestele töötajatele;
- c) mitmekeelse digitaalse platvormi väljatöötamine vabade töökohtade ja töötaotluste vahendamiseks;
- d) taotlusvooru järgselt sihipärase liikuvuskavade väljatöötamine, et täita vabad töökohad seal, kus tööturul on tuvastatud puudujääke, ja/või aidata töötajaid, kes soovivad liikuda, kui on tuvastatud selge majanduslik vajadus;
- e) vastastikune õppimine EURESe osaliste vahel ning EURESe nõustajate, sealhulgas EURESe piiriüleste partnerluste nõustajate koolitamine;
- f) teabevahetus ja teavitamine teadlikkuse suurendamiseks geograafilise ja tööalase liikuvuse kasust üldisel ning EURESe tegevusest ja selle pakutavatest teenustest.

Artikkel 22

Liidu kaasrahastamine

Kui EURESe tegevussuuna alla kuuluvaid meetmeid rahastatakse pärast toetustaotluste esitamise kutset, võivad nad saada liidu kaasrahastamist, mis ei tohi üldjuhul ületada 95 % rahastamiskõlblikest kogukuludest. Rahalist toetust, mis ületab eelnimetatud piirmäära, antakse ainult piisavalt põhjendatud erandjuhtudel.

Artikkel 23

Liikuvusmudelite seire

Et tuvastada ja vältida seoses liidusise geograafilise liikuvusega tekkivaid negatiivseid mõjusid, jälgib komisjon koos liikmesriikidega kooskõlas määruse (EL) nr 492/2011 artikliga 12 korrapäraselt liikuvusvoogusid ja -mudeleid.

Artikkel 24

Osalemine

1. EURESe tegevussuund on osalemiseks avatud:

- a) liikmesriikidele;
- b) EMP riikidele kooskõlas EMP lepinguga ning Šveitsi Konföderatsioonile kooskõlas ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ja teiselt poolt Šveitsi Konföderatsiooni vahel sõlmitud isikute vaba liikumist käsitleva lepinguga ⁽¹⁾.

2. EURESe tegevussuund on avatud kõikidele liikmesriigi või komisjoni määratud asutustele, osalejatele ja institutsioonidele, kes täidavad komisjoni rakendusotsuses 2012/733/EL sätestatud tingimused EURESe s osalemiseks. Selliste asutuste ja organisatsioonide hulka kuuluvad eelkõige:

- a) riiklikud, piirkondlikud ja kohalikud asutused;
- b) tööturuasutused;
- c) sotsiaalpartnerite organisatsioonid ja muud huvitatud isikud.

III PEATÜKK

Mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse tegevussuund

Artikkel 25

Valdkonnad ja rahastamine

Mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse tegevussuuna raames toetatakse meetmeid ühes või mitmes punktides a ja b loetletud valdkonnas. Kogu programmiperioodi vältel järgitakse artikli 5 lõike 2 punktis c ette nähtud eraldise soovituslikul jaotamisel valdkondade vahel järgmist minimaalset protsentuaalset jaotust:

- a) haavatavate rühmade ja mikroettevõtete mikrorahastamine: 45 %;
- b) sotsiaalne ettevõtlus: 45 %.

⁽¹⁾ EÜT L 114, 30.4.2002, lk 6.

Ülejäänud summa jaotatakse punktides a või b osutatud valdkondadele või nende kombinatsioonile.

Artikkel 26

Erieesmärgid

Lisaks artiklis 4 sätestatud üldeesmärkide on mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse tegevussuunal järgmised erieesmärgid.

- a) Suurendada juurdepääsu mikrorahastamisele ja selle kättesaadavust:
 - i) haavatavate isikute jaoks, kes on oma töökoha kaotanud või keda ohustab töökoha kaotus või kellel on raskusi tööturule sisenemisel või taasisenemisel või keda ohustab sotsiaalne tõrjutus või kes on sotsiaalselt tõrjutud ja on ebasoodsas olukorras tavapärasele krediititurule juurdepääsu saamisel ning kes soovivad käivitada või arendada oma mikroettevõtteid;
 - ii) nii vastasutatud kui ka kasvuetapis olevate mikroettevõtete jaoks, eriti nende mikroettevõtete jaoks, kes võtavad tööle punktis i nimetatud isikuid.
- b) Suurendada mikrokrediidi andjate institutsioonilist suutlikkust.
- c) Toetada sotsiaalse investeerimisturu arengut ning hõlbustada sotsiaalsete ettevõtete juurdepääsu rahastamisele, tehes omakapitali, kvaasikapitali, laenuvahendid ja toetused summas kuni 500 000 eurot kättesaadavaks sotsiaalsetele ettevõtetele, mille aastakäive ei ületa 30 miljonit eurot või mille aastabilanss ei ületa 30 miljonit eurot ja mis ise ei ole ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjad.

Vastastikuse täiendavuse tagamiseks kooskõlastavad komisjon ja liikmesriigid neid meetmeid oma asjaomastes pädevusvaldkondades põhjalikult ühtekuuluvuspoliitika ja riigisisese poliitika raames võetavate meetmetega.

Artikkel 27

Meetmete liigid

Mikrorahastamise ja sotsiaalsete ettevõtete tegevussuuna raames võib toetada mikrorahastamist ja sotsiaalseid ettevõtteid, sealhulgas institutsioonilise suutlikkuse suurendamist, eelkõige finantsmääruse esimese osa VIII jaotises sätestatud rahastamisvahendite ja toetuste abil.

Artikkel 28

Osalemine

1. Osalemine mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse tegevussuunas on avatud artikli 18 lõikes 1 osutatud riikides riigi, piirkondlikul või kohalikul tasandil tegutsevatele avalik- ja eraõiguslikele asutustele, kes pakuvad neis riikides:

- a) mikrorahastamist isikutele ja mikroettevõtetele; ja/või
- b) rahastamist sotsiaalsetele ettevõtetele.

2. Komisjon tagab, et kõnealune tegevussuund on diskrimineerimata juurdepääsetav liikmesriikide kõikidele avalik- ja eraõiguslikele asutustele.

3. Lõplike toetusesaajateni jõudmiseks ja konkurentsivõime-
liste, elujõuliste mikroettevõtete loomiseks teevad lõike 1 punktis a osutatud tegevusi teostavad avalik- ja eraõiguslikud asutused tihedat koostööd mikrokrediidi lõplike toetusesaajate huve esindavate organisatsioonide, sealhulgas kodanikuühiskonna organisatsioonidega, eriti ESFi toetatud organisatsioonidega ja pakuvad nimetatud lõplikele toetusesaajatele juhendamist ja koolitusprogramme. Seoses sellega tagatakse toetusesaajate suhtes piisav jätkutegevus nii enne kui ka pärast mikroettevõtte loomist.

4. Lõike 1 punktis a osutatud tegevusi teostavad avalik- ja eraõiguslikud asutused järgivad hea haldustava, juhtimise ja klientide kaitsmise kõrgeid standardeid kooskõlas mikrokrediidiga tegelevate asutuste Euroopa tegevusjuhendiga ning ei lase isikuid ega ettevõtteid sattuda üleliia suurtesse võlgadesse näiteks selliste laenuvõtmete tagajärjel, mis on neile antud kõrge intressiga või tingimustel, mis toovad tõenäoliselt kaasa nende maksejõuetuse.

Artikkel 29

Rahaline osalus

Kui tegemist ei ole ühismeetmetega, katavad mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse tegevussuunale rahalised eraldised kõik rahastamisvahendite kaudu rakendatava meetme kulud, sealhulgas maksekohustused finantsvahendajate ees, näiteks garantiidega seonduvad kahjud, liidu vahendeid haldavate üksuste halduskulud ja muud rahastamiskõlblikud kulud.

Artikkel 30

Haldamine

1. Artiklis 27 osutatud vahendite ja toetuste rakendamiseks võib komisjon sõlmida lepinguid finantsmääruse artikli 139 lõikes 4 loetletud üksustega, eelkõige Euroopa Investeerimis-
panga ja Euroopa Investeerimisfondiga. Sellistes lepingutes sätestatakse üksikasjalikult neile üksustele antud ülesannete elluviimine, muu hulgas nähakse nendega ette vajadus tagada vastastikune täiendavus ja koordineeritus olemasolevate liidu ja riiklike rahastamisvahenditega ning vahendite tasakaalustatud jaotamine liikmesriikide ja teiste programmide osalevate riikide vahel. Finantsmääruse esimese osa VIII jaotises sätestatud rahastamisvahendeid võib kasutusele võtta spetsiaalse investeerimisvahendi kaudu, mida võib rahastada programmi vahenditest, muude investorite poolt või mõlemal viisil.

2. Lõikes 1 osutatud spetsiaalse investeerimisvahendi abil võib pakkuda muu hulgas laene, omakapitali ja riskijagamisinstrumente vahendajatele või otsest rahastamist sotsiaalsetele ettevõtetele või mõlemat. Omakapitali võib pakkuda muu hulgas avatud kapitaliosaluse, passiivse osaluse, aktsionäride antava laenu ja investoritele emiteeritud eri liiki kapitaliosaluste kombinatsioonide kujul.

3. Selle tegevussuuna raames otseselt või kaudselt toetatavate mikroalaenude tingimused (näiteks intressimäärad) kajastavad toetusest saadavat kasu ning on põhjendatud laenuga seotud riskide ja tegelike rahastamiskuludega.

4. Vastavalt finantsmääruse artikli 140 lõikele 6 assigneeritakse ühe rahastamisvahendi toodetud iga-aastased tagasimaksud sellele rahastamisvahendile kuni 1. jaanuarini 2024, kusjuures tulud kantakse pärast halduskulude ja -tasude mahaarvamist liidu üldeelarvesse. Juba 2007.–2013. aasta mitmeaastase finantsraamistiku raames loodud rahastamisvahendite puhul assigneeritakse eelmisel perioodil alustatud toimingute toodetud iga-aastased tagasimaksud ja tulud jooksva perioodi rahastamisvahendile.

5. Lõikes 1 osutatud üksustega sõlmitud lepingute lõppemisel või pärast spetsiaalse investeerimisvahendi investeerimisperioodi lõppemist makstakse liidule kuuluv jääksumma liidu üldeelarvesse.

6. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud üksused ja asjakohasel juhul ka fondijuhid sõlmivad kirjalikud lepingud artiklis 23 osutatud avalik- ja eraõiguslike asutustega. Sellistes lepingutes sätestatakse avalik- ja eraõiguslike asutuste kohustused kasutada neile mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse tegevussuuna raames kättesaadavaks tehtud vahendeid kooskõlas artiklis 22 nimetatud eesmärkidega ja anda teavet artiklis 26 sätestatud rakendamise aastaaruannete koostamiseks.

Artikkel 31

RakendamisaruanDED

1. Artikli 30 lõikes 1 osutatud üksused ja asjakohasel juhul ka fondijuhid saavad komisjonile toetuse rakendamise aastaaruanded, kus loetletakse toetatud tegevused ning käsitletakse nende rahalist rakendamist ning rahaliste vahendite ja investeringute eraldamist ning neile juurdepääsetavust sektorite, geograafiliste piirkondade ja toetusesaajate liikide lõikes. Nendes aruannetes esitatakse ka heakskiidetud või tagasilükatud taotlused kõikide erieesmärkide lõikes ning asjaomaste avalik- ja eraõiguslike asutustega sõlmitud lepingud, rahastatud meetmed ja tulemused, võttes muu hulgas arvesse nende sotsiaalset mõju, töökohtade loomist ja toetuse jätkusuutlikkust. Komisjon edastab need aruanded teavitamise eesmärgil Euroopa Parlamendile.

2. Sellistes iga-aastastes rakendamisaruannetes esitatud andmeid kasutatakse artiklis 12 osutatud iga kahe aasta järel koostatavates seirearuannetes. Seirearuanded sisaldavad otsuse

nr 283/2010/EL artikli 8 lõikes 2 sätestatud aastaaruandeid, üksikasjalikku teavet teavitustegevuse kohta ning teavet vastastikuse täiendavuse kohta teiste liidu meetmete, eelkõige ESFIGa.

III JAOTIS

TÖÖPROGRAMMID JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 32

Tööprogrammid

Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse kolme tegevussuunda hõlmavad tööprogrammid. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 36 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

Tööprogrammid kehtestatakse asjakohasel juhul kolmeaastaseks jooksvaks ajavahemikuks ja need sisaldavad rahastatavate meetmete kirjeldust, liidu toetust saava meetme väljavalimiseks kasutatava menetluse tüüpi, geograafilist ulatust, sihtrühma ja rakendamise soovituslikku ajakava. Tööprogrammides esitatakse samuti viide igale erieesmärgile eraldatava rahasumma kohta ja neis peab kajastuma vahendite ümberjaotamine vastavalt artiklile 33. Tööprogrammid peavad suurendama sidusust programliga, kajastades seoseid kõigi kolme tegevussuuna vahel.

Artikkel 33

Vahendite ümberjaotamine eri tegevussuundade vahel ja tegevussuundade konkreetsetele valdkondadele

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 34 vastu delegeeritud õigusakte selliste vahendite ümberjaotamiseks eri tegevussuundade vahel ja tegevussuundade konkreetsetele valdkondadele, mis ületavad iga juhtumi jaoks sätestatud soovituslikku summat rohkem kui 5 % ning kuni 10 %, kui seda nõuavad sotsiaal-majanduslikud muutused või artikli 13 lõikes 1 osutatud vahehindamise järeldused. Vahendite ümberjaotust iga tegevussuuna valdkondade vahel kajastatakse artiklis 32 osutatud tööprogrammides.

Artikkel 34

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 33 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile seitsmeks aastaks alates 1. jaanuarist 2014.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 33 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 33 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 35

Täiendavad rakendusmeetmed

Programmi rakendamiseks vajalikud meetmed, näiteks programmi hindamiskriteeriumid, sealhulgas kulutasuvuse ning tulemuste levitamise ja edastamise korraga seotud kriteeriumid, võetakse vastu kooskõlas artikli 36 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

Artikkel 36

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 37

Üleminekusätted

Otsuse nr 1672/2006/EÜ artiklites 4, 5 ja 6 osutatud meetmete suhtes, mis on algatatud enne 1. jaanuari 2014, jätkatakse

kõnealuse otsuse kohaldamist. Kõnealuste meetmete puhul abistab komisjoni käesoleva määruse artiklis 36 osutatud komitee.

Artikkel 38

Hindamine

1. Käesoleva määruse artikli 13 lõikes 4 sätestatud lõplik hindamine sisaldab otsuse nr 283/2010/EL artiklis 9 sätestatud lõplikku hindamist.
2. Komisjon teostab mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse tegevussuuna spetsiifilise lõpliku hindamise hiljemalt üks aasta pärast üksustega sõlmitud lepingute lõppemist.

Artikkel 39

Otsuse nr 283/2010/EL muudatused

Otsust nr 283/2010/EL muudetakse järgmiselt.

- 1) Artiklis 5 asendatakse lõige 4 järgmisega:

„4. Rahastu aegumise korral antakse liidule võlgnetav jääksumma mikrorahastamiseks ja sotsiaalsete ettevõtete toetamiseks kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembriks 2013. määrusega (EL) nr 1296/2013, millega luuakse Euroopa Liidu tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programm (EaSI) (*).

(*) ELT L 347, 20.12.2013, lk 238”

- 2) Artiklist 8 jäetakse välja lõiked 3 ja 4.

Artikkel 40

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub Euroopa Liidu Teatajas avaldamisele järgneval päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 11. detsember 2013

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
V. LEŠKEVIČIUS